

Του Χρήστου Επαμ. Κυργιάκη

Κάποιος ασήμαντος αστός πολιτικός, δεν θυμάμαι ούτε το όνομά του, επέπληξε τον πατέρα του Κώστα, του μαθητή που συνέλαβαν με κατασκευασμένες κατηγορίες, σε διαδήλωση ενάντια στην απαγόρευση των διαδηλώσεων, επειδή τον πληροφόρησε ότι πέρασε στη Νομική.

Θα έπρεπε, κατά τον ασήμαντο, ο πατέρας να μαλώσει το γιο του γιατί αγωνιζόμενος ντροπιάζει το σπίτι του.

Για αυτόν τον ασήμαντο, δεν θυμάμαι ούτε το όνομά του, το να διαδηλώνεις για το δίκιο σου είναι ντροπή. Ίσως για τον τόσο μικρό αυτό αστό πολιτικό θα ήταν τιμητικό για το σπίτι του μαθητή να περνούσε σε κάποια σχολή ψυκτικών, όπως αρμόζει στην τάξη του, και όχι στην Νομική. Ίσως πάλι να περιποιεί τιμή για τον ίδιο το να δέχεσαι να σου στερούν το δικαίωμα να διεκδικείς αυτό που σου αρπάζουν επειδή είσαι γρανάτζι της εξουσίας και των μεγάλων αφεντικών.

Τιμητικό είναι το να προτείνεις απολύσεις εργαζομένων, την ίδια στιγμή που φροντίζεις να σωθούν οι τράπεζες και υποστηρίζεις πως δεν πρέπει να υπάρχει προστασία της πρώτης κατοικίας.

Τιμητικό για τον ασήμαντο αυτόν άνθρωπο είναι να ψηφίζεις μνημόνια και να συγκυβερνάς με κάποιον άλλον ασήμαντο που ψήφισε μνημόνια χωρίς να τα διαβάσει και που θεωρεί «αναχρονισμούς» τα δικαιώματα των εργαζόμενων.

Τιμητικό για τον ίδιο ασήμαντο άνθρωπο είναι να τα έχεις καλά με τους λεφτάδες, να μεταπηδάς από το ένα κόμμα στο άλλο, να κάνεις πολιτικές κωλοτούμπες και να συναγωνίζεσαι με την τρόικα σε προτάσεις αντιλαϊκών μέτρων.

Τότε πράγματι είσαι το καμάρι του σπιτιού σου.